

5.Sınıf Peygamberimizin Hayatı Konu Özetleri

3.Ünite : Peygamberimiz (S.A.V.) ve Çocuklar
1.Konu : Peygamberimizin Ailesinde Çocuk Olmak

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) her alanda en güzel örnekti. Gerek bir eş gerek bir baba gerekse bir dede olmanın dünyadaki en güzel örneklerini onun yaşantısında görebiliriz. Eşine, çocuklarına ve torunlarına her zaman şefkatliydi. Onlara olan sevgisini hep belli ederdi. Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) onlarla konuşurken sevgi dilini kullanırdı. Toplumun çekirdeği olan aile bireylerinin de birbirlerini sevmesini isterdi.

Enes ismindeki sahabe, Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) oğlu İbrahim'i kucağına alıp koklayıp sevdiğini anlatmıştır. Bir başka sahabi sevgili Peygamberimizden (s.a.v.): Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin için "Bu iki torunum, benim dünyadan öpüp kokladığım iki reyhanımdır." sözünü duymuştur. Peygamberimiz (s.a.v.) gerçekten kendi çocuklarını ve torunlarını çok severdi. Bir gün kızı Hz. Fatıma'nın evine giderek:

"Küçük neredesin? Küçük neredesin? Küçük neredesin?" diye seslendi. Torunu Hasan'ı kastediyordu. Çok geçmeden koşarak geldi ve birbirlerine sarıldılar. Bunun üzerine Resûlullah (s.a.v.):

"Allah'ım! Ben bunu seviyorum. Onu sen de sev! Onu seveni de sev!" diye dua etti. Çocukları sevmek onlarla şakalaşmak Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) sünnetidir.

Bir başka örnekte sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) kız torunu Umâme'yi omuzuna alarak camiye gider ve o şekilde namaz kıldırmaya başlar. Namaz'da rükûya varınca torununu yere koyar, rükûdan başını kaldırdığı zaman onu yerden tekrar omzuna alırdı. Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) bunu yapmış olması, hem de cemaatle kılınan bir namazda imamlık yaparken yapmış olması çok dikkat çekicidir. Biliyoruz ki, o zamanlarda kız çocukları sevilmez ve değer verilmezdi. Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) cahiliye çağından kalan bu kötü âdeti kaldırmış oluyor. Namazda Allah'ın (c.c.) huzurunda iken bile bir kız çocuğunu baş tacı yaparcasına ta omuzuna koyuyor ve bu uygulamayı herkese göstermiş oluyor. Yapmak ve uygulamak söylemekten daha etkilidir.

Enes b. Malik, henüz 9-10 yaşlarında bir çocuk iken, Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) hizmetinde bulunmuş ve onun terbiyesinde büyümüştü. Enes, Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) kendisine "yavrucuğum" diye hitap ettiğini, "iki kulaklı" diye şakalaştığını, hataları olsa bile kendisine hiç kızmadığını, yaptığı bir şey için "bunu niçin yaptın?" ya da yapmadığı bir şey için "bunu niçin yapmadın?" demediğini, kendisini uyarmak isteyen eşlerine "Rahat bırakın çocuğu o Allah'ın

(c.c.) isteği dışına çıkmamıştır." diye yatıştırdığını söylemektedir. Enes b. Malik, her işe sağdan başlamayı Hz. Peygamberimizden (s.a.v.) öğrenmiştir. Bir başka örnekte "(Enes b. Malik (r.a.) anlatıyor:) 'Hz. Peygamber (s.a.v.) bizim aramıza karışır ve küçük kardeşime (kuşunun hatırını sorarak) 'Ebu Umeyr! Serçecik ne yapıyor?' derdi.'Umeyr sütten yeni kesilmiş küçük bir çocuktü. Serçeye benzeyen minik bir kuşu vardı, onunla oynamayı çok severdi. Birgün kuşu öldü ve Umeyr buna çok üzüldü. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) kendisine "Yâ Ebû Umeyr! Ne yaptı senin Nugayr (minik kuşun)?" diyerek teselli amaçlı latife yapmış, o da buna çok gülmüştür. Bir başka örnek: "(Üsâme b. Zeyd anlatıyor:) Resûlullah (s.a.v.) beni alıp bir dizine oturtur, Hasan'ı da öbür dizine oturturdu. Sonra bizi göğsüne basar ve "Allah'ım! Bu ikisine rahmet eyle! Çünkü ben bunlara merhamet ediyorum." Derdi.

5.Sınıf Peygamberimizin Hayatı Konu Özetleri

3.Ünite : Peygamberimiz (S.A.V.) ve Çocuklar
2.Konu : Çocukların Dostu Peygamberimiz (S.A.V.)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) yalnızca kendi çocuklarına değil, başka çocuklara da pek şefkatli ve merhametliydi. Onlarla şakalaşır, eğlenir, onların haliyle hallenirdi. Gösterdiği sıcak yakınlıktan dolayı bütün çocuklar tarafından sevilirdi. Çocuklara gösterdiği ilgi o kadar ünlenmiş olmalıydı ki, Medine’den Mekke’ye gittiğinde çocuklar onu karşılayıp önünden ardından koşmuşlardı. Savaşlarda çocukların ve kadınların öldürülmesini yasaklamıştı. Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) namaz kıldırırken çocuk ağlaması duyunca, annelerinin huzursuz olmaması için namazı kısa keserdi.

Umeyr adındaki küçük çocuğun bir kuşu vardı onunla oynar vakit geçirirdi. Bir gün bu kuş öldüğünde Umeyr çok üzülmüştü. Haberi alan Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) evine giderek Umeyr’in gönlünü almıştı.

Çocuk bir sahabe olan Enes b. Mâlik: “Şu gerçektir ki, Resûlullah (s.a.v.) bizim aramıza karışırdı ve güler yüzle biz çocuklara latife ederdi.” demiştir.

Çocukları çok seven Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.), onlara karşı derin bir şefkat besler, hata ve kusurlarını hoş görürdü. Peygamberimizin, kendisini bir iş için bir yere gönderdiğini anlatan Enes b. Malik, işi unutup sokakta oynayan çocuklara katıldığını ve bir süre geçtikten sonra Resûlullah’ın oraya gelip “Enescik gönderdiğim yere gittin mi? diye sorması üzerine “Ben de hemen gidiyorum Ey Allah’ın Resûlü.” cevabını vermiştir.

Ümmü Hâlid adındaki hanım anlatıyor: Ben (çocukluğumda) babamla beraber üzerimde sarı renkli bir gömlek olduğu halde Resûlullah’ın huzuruna gelmişim. Resûlullah:

– “Güzel, güzel.” buyurdu.

Bu sırada ben (Resûlullah’ın iki küreği arasındaki keklük yumurtası büyüklüğünde bulunan) Peygamberlik Mührü (denilen et beni) ile oynamaya başladım, babam beni azarlayıp kızınca Resûlullah babama:

– “Çocuğu kendi hâline bırak!” buyurdu. Sonra Resûlullah bana da üç defa:

– “(Çocuğum çok yaşa da) gömleğini (sağlıkla giy) eskit, (yenisini giy)! Sonra yine eskit! Sonra yine eskit!” buyurdu.

Bu şekilde Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) duasını alan Ümmü Hâlid bu elbisesini uzun süre giymiş ve çok yaşamıştır.

Bir diğer hadis-i şerifte Usâme b. Zeyd: Resûlullah beni alır, dizi üzerine oturturdu, (torunu) Hasan’ı da öbür dizine oturturdu. Bizi göğsüne basar, sonra da:

– “Allah’ım, bu ikisine rahmet (ve saadet) ihsan eyle! Çünkü ben bunlara rahmet (hayır ve saadet) diliyorum!” derdi.

Hız. Peygamberimizin (s.a.v.) diğler çocukları da kendi torunundan ayırmayıp onları da aynı şekilde sevdiğini görüyoruz.

Çocukların sevilmesini öğütlerdi, sevmeyenlere kızardı. Bedevîlerden biri sevgili Peygamberimize (s.a.v.):

– (Yâ Resûlullah!) Sizler çocukları öper (sever) misiniz? Biz çocuklarımızı öpüp okşamayız, dedi.

Peygamberimiz (s.a.v.):

– “Merhamet etmeyene merhamet edilmez.” demişti.

Hız. Peygamberimiz (s.a.v.) gençlere İslam’ı öğretiyordu. Aynı yaşlarda olan bu gençler ailelerinden uzakta 20 gün kadar Hız. Peygamberimizin (s.a.v.) yanında kaldılar. Bir süre sonra ailelerini özlediler. Bu durumu farkedenden Yüce Peygamberimiz (s.a.v.) onlarla aileleri hakkında sohbet etti. İnce yürekli, hassas ve çok merhametli olan sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) onlara: “Haydin (kendi ailelerinizin yanına) dönünüz, onlara (dini) öğretiniz. Öğrendiklerinizi onlara öğretiniz. Beni nasıl namaz kılar gördüyseniz, öylece namaz kılınız. Namaz vakti geldiğinde içinizden biri size ezan okusun, en büyüğünüz de size imâm olsun.” diyerek izin verdi. Burada da Hız. Peygamberimizin (s.a.v.) ne kadar düşünceli ve çok merhametli olduğunu görüyoruz.

Hız. Peygamberimizin (s.a.v.) huzuruna birtakım esirler gelmişti. Bunların içinde emzikli bir kadın vardı, bebeği kaybolmuştu. O kadın göğsüne biriken sütü sağıyor, çocuklara veriyor, emziriyordu. Bu kadın esirler arasında kendi çocuğunu bulunca hemen alıp onu göğsüne bastı ve (derin bir şefkatle) çocuğunu emzirmeye başladı. Bu yüksek şefkat örneğini gören Hız. Peygamberimiz (s.a.v.) oradakilere:

– “Şu kadının kendi çocuğunu ateşe atacağını sanır mısınız?” dedi. Biz de:

– Hayır, atmamaya muktedir oldukça atmaz! dedik. Peygamberimiz (s.a.v.):

– “İşte Yüce Allah kullarına bu kadının çocuğuna şefkatinden daha merhametlidir.” buyurdu. Hız. Peygamberimiz (s.a.v.) tam anlamıyla çocukların dostuydu. “Kim anneyi yavrusundan ayırırsa, Allah da kıyamet günü onu sevdiklerinden ayırır.” Buyurmuştur.

5.Sınıf Peygamberimizin Hayatı Konu Özetleri

3.Ünite : Peygamberimiz (S.A.V.) ve Çocuklar
3.Konu : Yetimlerin Babası Peygamberimiz (S.A.V.)

Daha anne karnında iken babadan yetim kalan sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) yetimlerin halini çok iyi bilirdi. Yetimlere ayrı bir özen gösteriyor, onlarla daha yakından ilgileniyordu. İyilik yapılması gereken kişiler arasında yetimleri ilk sıralarda zikrediyordu. Yetimlerin haklarının korunmasını emrediyordu.

Tevazu: Alçak gönüllülük.

"Sel heybetle aktığı için baş aşağı yuvarlanmış gidiyor.

Çiğ damlası ise küçücük ve aciz olduğundan güneş onu sevgiyle yüseklere çıkarıyor."
(Sadi Şirazi)

Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) yetimlerle ilgilenenler hakkında işaret ve orta parmağını açarak:

"Yetim işine bakan kimse ile beraber cennette şöyle bulunacağız." buyurdular . Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) Müslümanları kendilerine zarar verecek olan şeylerden sakındırırken "yetim malı yemek"ten de sakındırmıştır.

Sevgili Peygamberimizden (s.a.v.) en çok hadis-i şerif rivayet edenlerden biri olan Ebu Hureyre: Resûlullah bir keresinde: "Yetim malı yemekten sakınınız!" buyurdu. demiştir.

Yetim akrabasıyla ilgilenen Abdullah kızı Zeyneb hakkında Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) "Ona iki ecr vardır: Biri hısımlık (yani hısımla ilgilenme) ecri, öbürü de sadaka ecridir." buyurmuşlardır. Burada yetim akrabasını koruyup gözetenin sevabının iki kat fazla olacağı söylenerek akrabalar arasındaki yetimlere sahip çıkılması teşvik edilmektedir.

Yetim: Tek başına kalmak, yalnız olmak.
Babası ölmüş olan çocuğa yetim denir.

Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) savaşlarda şehit düşenlerin yetimleriyle yakından ilgilenerek kendi başlarına hayata tutunabilmeleri için çaba harcamıştır. Hicretin 8. yılında Doğu Roma İmparatorluğu'yla yapılan Mûte Savaşı'nda şehit düşen Câfer b. Ebû Talib'in oğlu Abdullah'la arasında geçen bir olayı buna örnek verilebilir. Peygamberimiz (s.a.v.) bir gün çocuklarla birlikte pazarda satış yapan yedi yaşlarındaki Abdullah b. Câfer'in yanına giderek onunla ilgilendi ve "Allahım! Onun satışını bereketli kıl." diyerek dua etti.

Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) Uhud Savaşı'nda genç yaşta şehit düşen amcası Hz. Hamza'nın yetim çocuklarıyla da ilgilenmiştir. Hz. Hamza'nın kızı olan Ümâme "Amca! Amca!" diyerek Sevgili Peygamberimizin (s.a.v.) arkasına düşmüş, o da Ümâme'yi alarak Medine'ye getirmiştir. Çocuğun bakımını üstlenmek isteyenler arasından Ümâme'nin kendi teyzesi Esmâ ile eniştesi Cafer b. Ebû Talib'e vermiştir. Ümâme'yi daha sonra Seleme b. Ebû Seleme ile evlendirdi.

Yine Uhud Savaşı'nda şehit düşen Abdullah b. Cahş'ın oğluna Hayber'de bir mülk satın alıvermiştir. Yetim mallarının korunmasına önem verir, kamulaştırılmasına da izin vermezdi.

Hatta yetimler razı olsalar da kabul etmezdi. Peygamber Mescidi inşa edilirken arsalarını başlamak isteyen iki yetim kardeşin arsasının bedelini ödemişti.

Yetimlerin toplum içindeki durumlarını iyi bir düzeye getirmek için ne gerekiyorsa yaptı. Uhud Savaşı'nda şehit düşen Enes b. Fedâle'nin oğlu Muhammed yetim kaldığında üç yaşlarındaydı. Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) ona satılmamak ve hibe edilmemek kaydıyla bir hurmalık bağışladı.

Enes b. Malik de yetim bir çocuktı, zeki ve okuma yazma biliyordu. Üvey babası onu Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) hizmetine verdi. Enes, Hz. Peygamberimiz (s.a.v.) vefat edinceye kadar kendisine on yıl hizmet etti. Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) eğitim öğretim metodu, yetişkinlere ve çocuklara karşı alçak gönüllülüğü ve diğer ahlâkî davranışlarıyla ilgili birçok bilgi Enes b. Malik aracılığıyla günümüze ulaşmıştır. Enes on yıl boyunca Hz. Peygamberimizden (s.a.v.) bir kez bile azar işitmediğini söylemiştir.

Örneklere görüldüğü gibi, sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) yetimlere karşı hem çok merhametli hem de onların koruyucusuydu. Adeta yetimlerin babasıydı, kendi öz evladı gibi onları gözetiyor ve onlara sahip çıkıyordu. Bu davranışı Hz. Peygamberimizin (s.a.v.) kişisel özelliğinden kaynaklanmakla birlikte Yüce Allah'ın (c.c.) buyruklarına ne denli sıkı sıkıya bağlı olduğunu göstermektedir. Çünkü, Yüce Rabbimiz (c.c.) Kur'an-ı Kerim'de yetimlerin haklarının korunmasını emretmektedir.

5.Sınıf Peygamberimizin Hayatı Konu Özetleri

3.Ünite : Peygamberimiz (S.A.V.) ve Çocuklar
4.Konu : Bir Hadis Öğreniyorum

Hiz. Aişe: "Bir defasında yanında iki kız çocuğı bulunan bir kadın bana geldi, benden bir şey vermemi istiyordu. Fakat o sırada yanımda tek bir hurma vardı. Ben o hurmayı kadına verdim. Kadın onu iki kızı arasında taksim etti. Sonra kalktı ve çıkıp gitti. Ardından Peygamber (s.a.v.) içeri girdi, ben kendisine olayı anlattım. Peygamber (s.a.v.): "Her kim bu kız çocuklarından herhangi bir şeye (bakıma, terbiyeye) velayet eder ve onlara iyilik edip güzel muamelede bulunursa, o kız çocukları kendisi için cehennem ateşinden koruyan bir perde olurlar." buyurdu.

Cahiliye döneminde kadınlara ve kız çocuklarına değeri verilmezken Hiz. Peygamberimizin (s.a.v.) çocuk terbiyesine ve onların bakılıp büyütilmesine ne kadar önem verdiğini görüyoruz.

O kadının tek hurma tanesini iki yavrusuna pay edip kendisinin yememesi, annelerin ne kadar şefkatli ve merhametli olduğunu gösteriyor. Ayrıca anne ve babanın çocuklarını büyütürken ve yetiştirirken katlandıkları zahmet ve sıkıntıların karşılıksız kalmayacağı ve Yüce Yaratıcı'nın (c.c.) bunun karşılığında onları cennetle ödüllendireceğı anlatılmaktadır.

Kadınlara ve kızlara değeri verilmediğı çağlarda ortaya çıkan İslam dini onlara değeri vermiştir. Kız çocuklarının eğitime önem vermiş ve onlara iyi davranılması gerektiğine vurgu yapmıştır. Hiz. Peygamberimizin (s.a.v.) öğütlerinin ne kadar önemli olduğu günümüzde daha da iyi anlaşılmaktadır. Anne, babalar ve aile büyükleri çocukların bakım ve eğitimlerine ne kadar önem verirlerse, onları ne kadar iyi yetiştirirlerse ileride kendileri de mutlu ve huzurlu olurlar.